

עת"א 47873/01/14 - אחמד גבארין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 47873-01-14 גבארין נ' ועדת השחרורים ואח'
לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אברהם יעקב,
סג"נ כב' השופטת אסתר דודקביץ

העותר	אחמד גבארין
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד מוחמד מסארווה

ב"כ המשיב 2 עו"ד זנה אווקה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 20 חודש בגין הרשעתו בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות יחד עם שני אחיו, נושא ת"פ 14378-06-12 (בימ"ש מחוזי חיפה) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 26.12.13 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א שהוצגה בפני ובפנינו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הוועדה שלא בחנה את תוכנית השיקום של רש"א, לא התייחסה למכתבו של המתלונן שאינו מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר ולחזרתו למקום מגוריו באום אל פחם, לכך שבמהלך משפטו היה העותר משוחרר בתנאי מעצר בית בבית הוריו, ולגילו הצעיר של העותר שהיה בן 16 בזמן ביצוע העבירות.

כמו כן טוען ב"כ העותר שהתנהגותו של העותר במהלך מאסרו תקינה ואין לזקוף לחובתו של העובדה שלא השתתף בהליך טיפולי במהלך מאסרו בשל קשיים בשפה העברית.

כך גם, לטענת ב"כ העותר, אין לזקוף לחובת העותר את העובדה שלא נמצאה לו מסגרת טיפולית מוסדית בהוסטל "אבן הדרך" שכן השהייה בהוסטל אינה מתאימה לו.

ב"כ המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר וטוען כנגד חוות דעתה של רש"א, אשר באופן מנוגד להמלצה קודמת המליצה על שחרור העותר לשיקום במסגרת פתוחה בקהילה ומגורים בבית הוריו, סמוך לבית משפחת המתלונן.

ב"כ העותר הציג בפנינו מידע חסוי המעלה, לטענתו, חשש לשלום העותר ולשלום אחרים באם העותר ישוחרר על תנאי, ובוודאי למקום מגוריו.

כמו כן מצביע ב"כ המשיב על כך שהעותר לא עבר כל תהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר ומשכך אין בתוכנית השיקומית של רש"א כדי לאיין את מסוכנותו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא לא התעלמה, ובצדק, מהיעדר הליך טיפולי שבו היה אמור העותר להשתתף במהלך מאסרו ואף לפני כן, שכן מתסקיר שירות המבחן שהוגש במשפטו של העותר, נכתב כי הוא ומשפחתו מתקשים לשתף פעולה עם שירות המבחן וגם על פי דו"ח גורמי הטיפול בכלא שהוצג בפני הוועדה ובפנינו, נכתב כי העותר ממעט לשתף פעולה, ממזער את חלקו בעבירה ומתקשה לנהל שיחה בשפה העברית.

מדו"ח גורמי הטיפול עולה כי הקשיים שיש למערער בכל הקשור לידיעת השפה העברית היו רק חלק מהנימוקים בגללם לא נטל חלק בהליך טיפולי במהלך מאסרו והדברים האחרים גוברים על הנימוק הנ"ל.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מהתוכנית הטיפולית של רש"א שהוצגה בסופו של יום בפני הוועדה ובפנינו, אך אף אנו סבורים שהירידה בדרישות מהעותר בכל הקשור להשתתפות בתוכנית טיפולית לאחר שחרורו המוקדם איננה מאיינת את מסוכנותו, במיוחד נוכח המידע שהוצג בפנינו ונוכח חזרתו הצפויה של העותר למגורי משפחתו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ז' אדר
ב תשע"ד,
09/03/2014 במעמד
ב"כ הצדדים והעותר.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד

אסתר דודקביץ,
שופטת

אברהם יעקב, שופט
סג"נ